

WILLIAM SHAKESPEARE

Uitgeverij Eenvoudig Communiceren

eenvoudigcommuniceren.nl | lezenvooriedereen.be

De Leesstraat bestaat uit makkelijk te lezen korte verhalen op taalniveau A1 tot A2.

Romeo en Julia - de extra makkelijke editie is een bewerking van *Romeo en Julia* van William Shakespeare. Het verhaal is ook beschikbaar op A2/B1 leesniveau in de serie Leeslicht, getiteld *Romeo en Julia* (ISBN 978 908696 730 8)

Bewerking: Marian Hoefnagel

Redactie en vormgeving: Eenvoudig Communiceren

© 2025 | Uitgeverij Eenvoudig Communiceren, Amsterdam
Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 8696 793 3

WILLIAM SHAKESPEARE

Extra makkelijke editie

Moeilijke woorden zijn
onderstreept en worden
uitgelegd op pagina 89.

Dit boek heeft het keurmerk Makkelijk Lezen

Voorwoord

Het verhaal van Romeo en Julia is al heel oud.

Misschien is het ook echt gebeurd, in het Italiaanse stadje Verona.

De beroemde schrijver William Shakespeare heeft er later een toneelstuk van gemaakt.

Zo werd *Romeo en Julia* het bekendste liefdes-verhaal van de wereld.

In dit boek lees je het verhaal van Romeo en Julia in makkelijke taal.

Romeo en Gino

Romeo loopt door de stad.
Hij kijkt naar de meisjes. Meisjes
die water halen. Meisjes die de was
doen.

Het is erg warm vandaag.
Romeo gaat zitten bij de fontein.
Daar is het lekker koel.

Twee meisjes lachen naar hem. Hij
lacht even terug.

Romeo is net 18 geworden.
Hij is nu geen kind meer, maar een
man. Dat voelt best goed.
Na een tijdje loopt hij verder, naar
de rivier.

‘Hé vriend!’, hoort hij ineens. Het is Gino.

Gino zit aan de kant van de rivier. Met zijn blote voeten in het water. Hij leunt met zijn rug tegen een boom. Romeo gaat naast hem zitten.

‘Je lijkt wel een werkman met die blote voeten’, zegt Romeo. ‘Dat doen rijke jongens toch niet?’

‘Het water is lekker koud’, zegt Gino.

‘Voor rijke mensen is het vandaag óók warm.’

Romeo knikt.

‘Maar voor arme mensen is het warmer’, zegt hij. ‘Zij moeten hard werken in die hitte. Wij hoeven dat niet.’

Romeo gaat liggen in het gras. Het is heerlijk onder de bomen.

Hij wil zijn ogen dicht doen. Maar dan ziet hij iets bewegen. Boven in de boom.

Het is een meisje. Een prachtig meisje met blond haar.

Ze is een dienstmeisje. Dat ziet hij aan haar kleren.

Het meisje kijkt hem aan. Dan legt ze een vinger op haar lippen.

Julia

Julia rent door het bos. Ze moet op tijd thuis zijn!

Ze is echt stom geweest. Ze wilde naar het bos. Alleen.

Rijke meisjes mogen dat niet. Rijke meisjes moeten altijd een begeleider hebben.

Daarom heeft ze de kleren van een dienstmeisje aan. Die mogen wel alleen naar buiten.

Het was fijn in het bos. Ze hoorde vogels zingen. Ze zag konijnen rennen.

En toen zag ze Gino aankomen, haar neef. Ze ging snel achter een boom staan.

Gino ging zitten, bij het water. En hij trok zijn schoenen uit!

Julia moest lachen. Malle Gino.

Ik ga terug naar huis, dacht Julia.

Voordat Gino mij ziet.

Ze draaide zich om en schrok. Een wild zwijn kwam naar haar toe.

Wilde zwijnen kunnen gevaarlijk zijn, dat wist Julia.

Ze klom gauw in de boom.

Even later zag een jongen haar. Hij zei niets. Hij keek alleen naar haar. Echt heel lang.

Julia bleef in de boom zitten, tot
ze allemaal weg waren:
Gino, het wilde zwijn en de jongen.
O, die jongen! Ze moet steeds aan
hem denken.

Julia staat hijgend stil. Ze is bij haar
huis.
Ze sluipt door de grote tuin. Niemand
mag haar zien in deze kleren.
Ze doet voorzichtig de achterdeur
open.
Zachtjes loopt ze naar boven. En ze
gaat gauw haar kamer in.
Haar dienstmeisje staat te wachten.
'O, jonkvrouw, ik was zo bang',
zegt ze.

Julia knikt. 'Ik ook.'
Snel doet Julia haar eigen, deftige
kleren aan.
Dan klinkt de gong voor het avond-eten.
Pfff, Julia is nog net op tijd.

'Er is een bal bij de Orsini's', zegt
Julia's vader onder het eten.
'Julia moet naar dat bal gaan. Het
wordt tijd dat ze een man vindt.'
'Dat is geweldig', vindt Julia's moeder.
'Julia's eerste bal! Zo spannend!
We gaan morgen meteen een baljurk
uitzoeken.'
'Zoek de mooiste jurk uit', zegt
Julia's vader. 'Voor het mooiste
meisje van Verona.'

Hij kijkt lachend naar zijn dochter.
'Dank u wel, vader', zegt Julia.

Die avond

Romeo ligt in zijn bed. Hij denkt aan het meisje in de boom. Ze was mooi, echt mooi.

En grappig. Welk meisje klimt nou in een boom?

Hij wil haar nog eens zien. En met haar praten. Misschien ook een stiekem afspraakje maken.

En dan met haar zoenen ... En misschien nog meer ...

Romeo weet niet precies wat er na het zoenen komt.

Hij heeft het wel eens aan Gino gevraagd.

‘Kijk naar de dieren’, zei Gino. ‘Koeien en stieren, poezen en katers. Ze doen het allemaal. Kijk maar goed.’

Romeo had goed gekeken. Maar toen wist hij nog niets.

‘Je weet het wel als je getrouwd bent’, zei Gino toen.

Tja, trouwen ... Dat wil Romeo wel.

Trouwen met het boom-meisje.

Maar dat kan natuurlijk niet.

Rijke jongens trouwen niet met dienstmeisjes.

Julia ligt ook in bed. Zij denkt aan de jongen onder de boom.

Hij heeft niets gezegd. Hij heeft alleen gekeken. En vriendelijk gelachen.

Het is gek dat ik hem niet ken, denkt Julia.

Ze kent de meeste rijke jongens uit de stad wel.

Alleen de familie Montaku kent ze niet.

Julia's familie heeft ruzie met de Montaku's. Al heel lang.

Niemand weet meer waarom.

Julia doet haar ogen dicht. Ze ziet hem weer voor zich.

Zijn lachende ogen. De krullen in zijn bruine haar ...